

Branković despotán keresztült békeajánlatot tett. Békekötés fejében visszaadta Szerbiát, 100 ezer forint kárpótás fizetése és katonai segély ellenében, a magyar királynak viszont le kellett mondania Bulgáriára támasztott igényeitől. A despota Hunyadit bevonta az alkuba, és részben örökbe, részben zálog fejében magyarországi uradalmait, köztük Debrecent és Munkácsot ígérte neki. Így a vajda az ország egyik legnagyobb birtokosává vált volna. A török még soha sem tett ilyen kedvező ajánlatot, igaz, kiűzésére sem adódott még ilyen jó lehetőség. Hunyadi és Branković érdekeltek voltak a tárgyalásokban, amelyek megavarták a szövetségeket. Augusztus elején a király Szegeden hozzájárult a békefeltetelekhez, de 4-én Hunyadival együtt mégis letele az esküt Cesarini előtt, hogy hadra kel. A békét Nagyvárádon augusztus 15-én kötötték meg, amit a szultán végrehajtott, átadta Brankovićnak Szerbiát Szendrővel együtt, az pedig magyarországi birtokait Hunyadnak. A szultán pedig lemondott fia, II. Mehmed javára.

Hunyadi nem akarta betartani a békét. A törököknek tett eskü Cesarini legátus általi érvénytelenítése után a magyar hadsereg szeptember végén a király és Hunyadi vezetésével, akinek Bulgária királyságát ígérték, betört az Oszmán Birodalomba. A megijedt törökök visszahozták Murádot. A magyarok szövetségesei a béke hírére megzavarodtak, így Murád akadálytalanul visszatérhetett Európába. Váranánál az eszultán tönkreverte a magyar–lengyel sereget. Eléset a király, Cesarini bboros, Rozgonyi Simon főkancellár, a váradi püspökké előlépett De Dominis János és mások. Branković tartotta magát esküjéhez, és nem támogatta a királyt. Hunyadi megmenekült. Az esküszegés megbosszulta magát. Az ország újra király nélkül maradt, és a rendcsinálás kezdeti eredményei is füstbe mentek.

3.3.3. Interregnum és Hunyadi János kormányzósága

Ulászló sorsáról egy ideig még nem tudtak az országban. A Giskra által ellenőrzött felvidéki és néhány nyugati rész nevéleg Utószüliótt Lászlót ismerte el. Országgyűlést hívtak össze. 1445. május 7-én kelt dekretumát a királyság főpapjai, bárói, lovagjai, nemesi és városi lakosai adták ki. Ez volt az egyetlen eset, hogy a városi polgárság törvényhozóként szerepelt. Ha Ulászló nem kerül elő, elismerik V. Lászlót, ha III. Frigyes a Szent Koronával együtt kiadja, másként új királyt keresnek. A törvény intézkedik a hatalmaskodások ellen, lerontatja néhány kivétellel az engedély nélkül épült várakat, a rendcsinálást pedig hét személyre bizza, akiket később kapitánynak neveztek. Vésettek egy kettős keresztrel ellátott országos pecsétet is. A Hunyadi kormányzóságra tartó időszakot tévesen „hét főkapitány” korszakának szokták nevezni. Az V. tc. négy részre osztotta az országot. A két legnagyobbat Ujlaki és Hunyadi kapta. Az előbbi a Duna–Tisza közén és a Dunántúlon, az utóbbi a Tiszántúlon egyedül kormányzott. Kassa környékén három kapitánynak kellett együttműködni,

nie, egyikük Giskra volt. A nyugati Felvidéken két Hunyadi–szövetséges gyakorolta a kapitányi hatalmat, Erdélyben és Szörényben az Ujlaki–Hunyadi páros, Szlavónia bánágát Cillei Urík szerezte meg. Horvátország a Hunyadival szövetséges Tallóciak kezén maradt. A mellékartományokat nem vették a negyedes felosztásnál figyelembe. Az ország kétharmada a vajdának és szövetségeseiknek engedelmeskedett. Az 1445-ös dekretumban megvált a lehetősége annak, hogy az ország tartományokra szakad. Ez nem csupán Cillei és Giskra esetében állt fenn, akiket ebben nehezen korlátozhatott két kapitánytársuk. Ujlaki birtokai a felvidéki Galgóctól a szerémségi Ujlakig szinte összefüggő területet képeztek, városkapitányként pedig Székesfehérvárt megszerezve fővároshoz is jutott. Familiárisait úgy választotta ki, hogy azok birtokai kibővítsék befolyási körzetüket. Hunyadi, mint önálló fejedelem, a kormányzatára bízott területre eső váradi püspökségre a halála után Vitéz néven ismert Szrednai Jánost tejesztette fel a pápának, aki rögtön ki is nevezte.

Hunyadi János kormányzó választásánál az 1446. június 13-án kelt törvény szabályozza a kormányzó hatáskörét

6. cikkely. A megválasztandó kormányzót akkora hatalom fogja megilletni, a mekkora a királyi feltséget illetné, kivévén azt, hogy birtokokat az alább megírt mértéken túl örökösön nem adományozhat, és hogy az országglakosok tudta s tanácsa meg kívánsága nélkül hűlenesség vétkével senkit sem levelésímet, sem pedig a jelen országgyűlésen hozandó határozat megsejése miatt hűtlenség vétkébe esett hűtlenneknek és bármely más hűtlennek, ugyancsak a főpapok, bárók és országglakosok kívánsága nélkül meg nem kegyelmezhet; de érsekségeket és nagyobb apátságokat sem adományozhat az ő tanácsosának tudta, akaratára és beleegyezése meg helyeslése nélkül.

7. cikkely. Továbbá a kormányzó, saját tejszése szerint, bármely királyi vagy királyi várban, városban és mezővárosban lakhatik, és ha akármikor és akárhányszor kívánja, minden királyi és királyi vár, város, mezőváros és zsellérház szabadon bocsássa be; és a nyolcadas törvényszék tartása idején legyen körülötte a nádorral és az országbíróval egyúttessen két, a célra kijelölendő egyházi főpap és más két világi báró és hat nemes; időközben pedig maradjon mellette egy főpap és egy báró meg egy nemes, a kikkel hallgassa meg az országglakosok panaszait és ügyes-bajos dolgait és a kiknek tanácsával adjon azoknak választ. Ezen a tanácsosokon felül pedig a főpapok, bárók, katonák és az ország nemes lakosai közül tarthat a maga részére és maga mellett annyit és olyanokat, ahányat és milyenneket szűkségeinek lát és azoktól tanácsot kérhet.

8. cikkely. Továbbá azt, hogy a királyi jövedelmek közül melyeket használjanak föl a kormányzó és az ő tanácsosai, és ezeknek az ő rendelkezésükre való bocsátását, azoknak a főpap és báró uraknak a belátására bizzák, a kiknek a királyi jövedelmek minőségéről biztosabb tudomásuk van.

A felosztásból nem részesült a budai várat kezében tartó Hédervári Lőrinc nádor, aki, akár a Miklós vajdával szövetséget kötő Cillei, Hunyadit igyekezett Ujlakival összevesztetni. Ujlaki azonban annak fejében, hogy tiszteletben tartják egymás területét, támogatásától biztosította Hunyadit. Az egyezményt halála után a fia szegre meg Németújvár megszerzésével. Az 1446. júniusi rákosi országgyűlés vég-